

Slovenština ve Vojvodině představuje jednu ze živých a životaschopných realizací slovenského jazyka mimo území Slovenska - zkoumání vývoje jejího statusu a komunikačního uplatnění je v orientaci na slovenštinu v menšinovém prostředí aktuální výzkumné téma. Slováci na dnešním území Vojvodiny žijí více než 260 let. Přišli sem nejvíce z území dnešního středního, méně západního Slovenska, někteří po určité době života na území dnešního Maďarska. V průběhu doby se měnily podmínky života i státní útvary, ale Slováci si zachovali všechny národnostní atributy, kulturu a jazyk. Práce přináší vývojové demografické charakteristiky a analýzu současného právního stavu, školství a jednotlivých složek kultury v životě slovenské menšiny ve Vojvodině.

Jazyk vojvodinských Slováků se vyvíjel v podmínkách odloučení od mateřské země (geografické i politické sféry) a je předmětem odborného výzkumu vojvodinských i slovenských slovakistů od konce 18. století. V práci se podává přehled tohoto bádání i jeho významných osobností.

Vývoj slovenského jazyka v daném prostředí od začátku probíhá v koexistenci s dalšími jazyky. Vojvodina je multinacionální oblast s kontaktem slovanských i neslovanských jazyků, kde srbský jazyk je dominantní. Mnoho obyvatel Vojvodiny je z těchto důvodů přirozenými bi/multilingvisty. Z hlediska postavení a komunikačního uplatnění slovenského jazyka se analyzuje situace obce Stará Pazova. Po přehledu historie a nastínění dnešního stavu jazykové koexistence srbštiny a slovenštiny ve Staré Pazově se výzkumní pozornost soustřeďuje na komunikaci v několika malých firmách s etnicky smíšenými zaměstnanci ve zdejším menšinovém jazykovém prostředí, na slovensko-srbský bilingvizmus, specifické projevy slovensko-srbské smíšené komunikace, přepínání kódů i na okolnosti, které výběr jazyka komunikace podmiňují. Výzkum byl proveden s využitím metod pozorování, dotazníků a následných rozhovorů.

...